

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
 Egész évre 4 frt
 Fél évre 2 frt
 Negyed évre 1 frt
 Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő, lapfőnökmér és Lado:

ANDOR PÁL.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
FÓ-UTCA.

Hirdetések elszámolás szerint.

Kéziratok nem juttatnak vissza.

Tanév előtt.

A nagy vakáció boldog órái lassanként leperregnek. Még néhány nap és eljön újra szeptember: megkezdődik a tanév. Már tározókat a tantermeket, melyekben az ifju nemzedéket az életre fogják előkészíteni. A pedellus letérli a katedrót és a padokról a tavalyi part. Kicsiny és nagy diákoknak már az új tankönyvek beszerzésén van az esze; a szülők sok kisebb-nagyobb hétköznap-i gondja mellé pedig megjelenik egy másik gond. A gyermek jövője veti előre árnyékát. Minden gondolatukat az a kérdés foglalja le, hogy: mitve neveljük a fiút.

Az apa és az anya tanácskozik. Az a gondolat, hogy gyermekök jövőnd pályáit döntik el, szinte ünneppes zománczettel vonja be ezt a hátalévo néhány hetet. S éppen ez a szeretet sugalta gondolat keveri a szülőköt a legnagyobb tövedésbe. A szegény: urat akar nevelni fiából. Az iparos és kereskedő azért taníttatja a gyermekét, hogy ügyvév vagy orvos legyen belőle. Beteges ambíció ez, mely sokkal szomorúbb, sem hogy ezt a jelenséget gyermekeink pályaválasztásánál figyelmen kívül hagyjunk szabadna. Csak a statisztikai kimutatásokra tudunk hivatkozni. A számok e labirintusa hidegen beszéli el, hogy hányan válnak évente a beteges ambíció áldozataivá. Mikor egy életpályáról, a jövőnd megjelítéséről van szó, akkor nincs helye olyan aprólékos szempontoknak, mint a hiúság.

Mennyi megszámlálhatatlan utja van a boldogulásnak! Vannak, akik híres ügyvédeké válnak, mások a mérnöki pályán alapítják meg a jövőjüket. De ki merné azt állítani, hogy a kereskedő vagy az iprosi pályá nem alkalmas arra, hogy a boldogságról és melegegedésről szótt ideálokat meglozsa. Természetesen a szegény és szerencsétlen emberek rendszerint szüv laktörök. Ők az egész világból csak a gazdag és szerencsés embereket látják. Pedig minden pályán kell dolgozni s há már munkáról van szó, akkor a szurtos kötény munkásai ép oly tiszteltemelők, mint azok, akik tollal keresik meg kenyerüket.

Az az alkalom, a melynek kapcsán ezeket elmondjuk, minden esztendőben újbol és újbol megjelenik s mindannyiszor nem kis fejtoést okoz a szülőknek. Az az igaztottság, a melyvel a pályaválasztás problémáját tárgyalják: eléggé indokolt. Meg a legobjektívveben gondolkozó egy is könnyen megtevéveljed a sok kínálózó pályá között. Nem esoda tehát, ha ebben a tövéválasban a praktikus józan ész húzza a rövidebbet s a mamák hiúsága győzedelmeskedik.

Nálunk az a szokás, hogy megrohannak egy-két pályát, például a jogi vagy az orvosit, s más husz jövedelmező pályára nem akad magyar ember. Így nincs végzettség, az egyre alakuló gyarak drága penzen alkalmazkák a külföldi mérnököket és vegyészeket, de ez nem ölik a magyar szülők szemébe. Építészünk is külföldről hozzák a

jobb rajzolókat. Pedig nem szabad megfelekednünk arról, hogy nekünk van technika, magasabb fokupartanodánk, mindenféle szakfolyamunk, kereskedelmi, ipari és keleti akadémiánk. Csak azok vannak kevesen, akik ezeket az új iskolákba beiratkoznak. A finomabb iparezükket meg mindig külföldről hozzák. Iparvállalataink német, francia és angol emberek vezetik. Nem titok az sem, hogy kereskedelemünk is nagyreszt német. Mi ennek az oka? Az, hogy minden, ami jövedelmező nálunk, az többnyire idegen kézben van, magyar ember szegelyi az olyan munkát, a melyhez le kell vetni a kezét.

Diesekedve szoktak emlegetni, hogy fiskális állam vagyunk. Mi dieseszkünk vele? Hogy sok a perünk? Bizony ennél sokkal nagyobb diesőség lenne, ha azt mondhatnók, hogy oly fejlett az iparunk, hogy teszem azt türt nem kell a külföldre menni, mert még ezt a piaci szerszámot is külföldről hozzák be.

Most mikor újra kinyitják az iskolákat, mikor újra időszeríve válik az a kérdés, hogy fiaink milyen pályára neveljük: akkor gondolkák meg ezeket a fontos kérdéseket. Elvégre nem vagyunk már fiatal nemzet, hanem évekkel ezelött ünnepeitük ezéves fennállásunkkal évfördülök. Ideje tehát, hogy kissé más szemmel nézzük a kereskedő pályát mint eddig, mert be kell látunk, hogy mégis ezek a legjövödelmezőbb pályák.

TÁRCZA.

Mese a havasi rózsáról.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárczája. —

Messze, havas hegyeken túl, ott ahol a Bueses sziklaóriási az égöl ölelkeznek, áll a tömösi kastély.

Egy kis paradíson a havasok közt, erosegyezsakai keleti ponpa hóborította hegy csúcsok aljában. A vándor, kit utja arra visz, esőndes áhítattal élvezi a természet és emberkéz e közös esődjait, s önkéntelen arra gondol, hogy az ódenek, ha létezzet, ezen a helyen kellett feküdnök. S ennek az isteni zognak a koronája, ahé szebb és híresebb mind a természet esődjánál, az havasi róza — Éva prókissasszony. Haja eben, esőllangeseim kékje nyábor és a Cohnornal, erete hajú hársónya a híz és tej gyűléke, azeme hajú palnáló hásonló.

Es zaranodolokát a róza esődjására szöpek és gazdagok s a rózsát mellőre tűzni nem tudja egyik is.

Mikor az alkony édes felhőmalja ül a tömösi tün derkerte, mikor a Buesest már havasoké föld uszása körül, időnként megjelenik a legmagasabb esőson a „Bueses kísértete”, az ide-oda mozgó szellemalak.

A vándor keresztet vet s messi elkerüli a tájat, a beszőött oláh meghuzza magát kunyhójában s kéttös lakatra zárja ajtaját.

Mintának, ments meg a gonoszolt. S ennek odáit az ablakába Éva, a prókissasszony, s imádkozó forrón, áhítattal:

— Én istenem, hadd jusson el szerencsésen — hozzám.

Ez az ima elúzi a kísértetet, eltűnik a esősolr . . .

Halkkák, zajtalanul nyílik az ablak s betoppar rajt a „Bueses kísértete”, a diezező Juon.

A leány ajkára az öröm édes, elfojtott síkolya ül.

— Én edes szentem, én szerelmem.

Tövébb nem szólhatott, a sok gondolat esőközömbé fűndt. A felhőmalában a esokok beszéltek esőspan.

Milyen más is volt a Tündér flona erete most, esőpa boldító mosoly, esőpa odaadás. Vég-hellen gyönyörrel nézett végig az óriáson.

A Juon pedig elébe üt a földre, ölebe tette az Éva apró lábait s tövére nyugtatva hatalmas, szép fejét, úgy nezett áhítattal a ragyogó esőllagokba s suttogott gyöngéd, szépséges dolgokat, amikölt józons lett a szép leány két szemé.

— Istenem, szívem dragaköve te, hát gondolat-e rám is egy kicsit amnyi szép gavallér közt? Lásd nem jöhettem hamarabb, messze jartam. Érezted, tudad-e kis királynem, mily veszelépen voltam!

Nem tudta, de azért utólagosan is a szemeferője elhalványodott tőle, szinte sírva susogta: — S az alatt nekem unalmas fiesürokkal kellett táncolnom, zongoráznom.

Hirtelen esőzöbe juttott valami. Pajkosan a Juon nyakába kapaszódkodott, majd komikus komolyságot erőltetett magára.

— Tudod edesem, mennyasszony vagyok. A férfi erete elborult. — Jobb is az úgy, mondtam azután. Így sinca czelja ennek a mi életünknek. — Nem úgy, te rossz, düzzogott a szép hölgy.

El nem hagyjuk mi azért egymást. Tudod a papa keuszérettét, hát én beölegettem. Az nap megyek vele az óltár elé, amikor a huvasi büntet akaszáni viszik Ha, ha, úgy-e jó ötlet.

— Nagyon jó, neveltél az óriás.

— El nem fogják ok azt. Sokkal gyáválbak, semlőgy meg mernek támadni.

— No anyglom, ha ök nem mernek érted megverekedni a havasi hiómalval, hát meg sem is érdemlik, hogy a havasi róza az övek legyen.

— Pedig bizony nem mernek. Hisz annok talán még te se vagy elég erős.

— Nem-e?

Ólyant villantak rá azok a nagy szemek. — Es ha szép poklon kellőne keresztöltöröm, hogy hozzád jussak én esőllangom, nem tonnéne?

Bizony hitte, tudta, hogy megesekedése. Mik is elhöz képest az ó frakkos gavallér. Oly jó esett nekik hogy ezt szerelt . . .

Alkonykor érkezett a Juon, miárid esőllag ragyogott az erköltöztem, ankor-eltávozott. Halkkák az átlakpártyára szökött, onnan hitette utolsó esőjáték a kéjtől félig ellett istenere.

Sokaig bántam a mi Éva a fejes esőllagokba s susogott lassan, szintén kérdené fölök: — Vajon találkozik-e vele?

Letérdelt s bázgott imádkozni: — Mindenható isten övd meg a havasi hienatit!

Egy éve látta először Juont. Szérvendéyes hagyasozott ut. Egy szép déltán bizony elévedt a szük hegyi sikátorok közt. A nap már lejtett s az egész vidéken misztikus esőnd uralkodott. Éva

Mizeriák.

Milyen kedves látvány tárad az ekenvezőstelett idegen szeme elé, ha a fűdák és rézek hosszú sorát látva városi főtérjén melleslegosan végig vonulni s a mi vidéki állatfajunk meg az is a szokása, hogy ezt a „Gámsorselőt” ektlen gazdag mellett végig — pedig jobban venne ki magát, ha ez esendően, észrevetlen, valamelyik meledékutazás s az ut arkában tonok meg! Miért vadalom a fűdák? — Egyszeriben azért, mert amugy sem tűzse utazának hően ellátják új nyomokkal, melyek minden kétségét kizárólag arra engednek következtetni, hogy ott lábus jóság jár!

Megengedni, hogy a lábus jóságok szereznesen tulajdonosi kisenekét mindig abban a helyzetben, hogy ártóval kisenekét és terhesesek zákat az állatokat s így a fűtőze hősikésítés nem kerülhető el mindig, — de abban mi sem akadályozza a háztulajdonosokat, hogy az ilyen piszkát az intézetesülőkön elkarikázzák. Talán a város is segítséget nyújthatna e részen?

A templom melletti setányi városunk lakosága ugyam nem zselet igénybe — s ezen nincs is mit eszbinni; mert meg padoit sem taláink ott — de annál szorgalmasabban fekvényálják azt a marhák, kik előszertelét járunk arra háza mit sem törőde szagly és fűtőcsökkel; s a rendőrk fogja a marhák jobb utra történi!

Ezen már nemcsak az időseknek, de mi is, kik nem vagyunk annyira kényesek, — meglobrázunk, és pedig melán, mert elő sorban azért, hogy add fűtünk anyvi gondot elvárunk az itéző körököt, hogy a szemünk és orrunk ellen-ilyen merényletektől megörjön minket!

Városi ügyek.

Felhívataink mindazon Alsó-Lendvai lakosok, kik meg a múlt évre addó vagy potóddokál hátralebunk vanunk, hogy tartozásukát kedven vagyis feljő augusztus hó 29-én deléltől pont 8 órakor a városaháza anyvial inkább lefizessek, mert ellen esetben a feloglalt zálogtártyák azon napon deléltől 11 órakor, mint kikézőtt 11-k arvezősen okvetlen eladatik fognak a városbahán.

zslabadián, agyonfaradva dől a mohos sziklapadra. Sohán gondolt vándorlása közepett a havasi hiénára, aki reme a tisztessegek embereinek, aki embert iszik, különösen az elvevő szep leányokt . . . Most esőbe jutott a szörnyű rabló. Felemlent lázas szemé előtt megjelent a vén, kegyetlen rabló s kövjágyon tapasztotta rá a szemét.

Hirtelen léptek halasztók. Lassan emelő föl a szep hógly selymes pillát. Ak előtte állt nemvolt hasonló semmiféle szörnyűség. Döledez. szep alak volt a juon. A leány szemét rátapadtak merően, boldogan. Bizonyára ott volt a hiéna, hogy kisívja a veret, mint sok más leányét, de megjelent ez a felisten, az ó dalája, s megriadt, elszólt a gyáva. Gyönyörrel nézett a szep ifjura, akai önkentein susogtak:

— Köszönöm.

Ak idegen pedig csak bántott, aztán megszólalt hágy hangon:

— Dommarsora, szep dommarsora itt nem maradhat. Az ej leszáll s a visszatérés már most is nehez.

Eva nem felelt, de nem is ellenkezett, mikor az óriás falkapta, könnyen, mint a pillét, gyöngöden, mint a pólyas gyermeket s vite biztos, szilárd léptekkel a csilingos sötétben. Azt sem kérdezte tőle ki ő, micsoda a foglakozása, csak azt érezte hogy szive minden dobánása neki szől. Mikor fölvette, mikor megmértele ilyen ódás borzongás fogta sz. Nem félt, affogta a nyakát erősen s boldogan hajgotta firtós lefejeséjét a vállára.

A juon pedig meakégyességgel szókkott szikláról sziklára, utláni utákon, amikre más a lábát sem merne tenni.

Hirtelen megállt. Eva kinyitotta szeméit s meglepetően látta maga előtt a kastyú ránkappját. Ily hamar! A lovagja menni akart. Megállította s felénk hangon kérdezte tőle, hogy hívják.

— Ne futassa szep dommarsora. Nem jó azt magának megvárni, mondtá szomorú hangon.

HIREK.

Előfizetési felhívás!

Lapunk augusztus 1 vel a IV. ev. III. negyedebe lépett. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetés lejárt, szíveskedjenek előfizetésüket mielőbb megújítani, nehogy a lap székelésében fönakadás történék. A lap hátralekésait pedig kérjük a hátralekés bekedülésére, mert a lap folytatása tetemes költséggel jár és nekünk is elenged kell tennünk a nyomdával szemben vállalt közzeltetéseinknek. Lapunkat a n. e. közönség szíves partfogásába ajánlja vagyunk tisztelettel

Az „Alsó-Lendvai Híradó”

szívesközlője és kiadóváltala.

— Ó feleség a király szentes napján f. hó 18-án a városi kápolnában d. e. 9 órakor ünnepes hálaadó isteni üzlelet volt, melyen a hatóság képviselő vőlek.

— Buessz pletában. Mild Mikláj nyugelona vonuló simég pletában agy. 6-kan bucsuzott el híveitől, a mely alkalommal a közserelőtlen állott helykésztort felkes óváziókán rözölődtek. A simég kuszálóban bankett volt; este pedig a kahl, legenyvélő felhály menetet rendezett az agy felkésztort tiszteletére.

Külfutott csendőrök. A m. kir. honvédelmi miniszter a székelyterület csendőrszéklet állományában Gabriel Majos, Rozsi István örmeskerék, Bolos Péter örmeskerék, Heroldy Lajos, Nemeth István és Takacs István csendőrnékek, köberezgányok által a dmanúlti vármegyékben kikövetelt számos bűnleleknany ügyében három hónapot át szakadatulán legzoadóbb szorgalommal és észszerű lapintatással vezetett nyomozás folyamán elért kiváló eredményekért, a leaddt deserő okiratokban, teljes elismeréssel nyilvánította.

— Házasság. Hirsler József s Hirsler és Steiner ezg beltagja Rozs-Kanizsra vasárnap tartotta esküvőjét Lustgarten Nagy kasissanyval Csáktornyán.

— Eljegyzés. Kovács Kálmán m. kir. pápai 7. honvédelmi székelyterület feladogya Pápai egyezteté Bartholó Olga küsszonyi, Bartholó István pápai ügyvéd leányát.

— Szólóirtókcsok vedekése a jég ellen. A reufelji szőlőhegyi birtokos Szentmiklósy Gyula jarnsi fozogábró s egyttel helygirtókcsok felváltára értekeztet gyűltés egybe, amelyen egyhanglag elhatározták, hogy a jégár ellen

rnhája szögelyt, aztán elűnt, mielőtt Éva magához tart volna bántulából. Csak a tavasbanó arya létszótt a sziklák között.

Sokáig állt ott a fűder s bántult az árnyék után, majd lassan megindult a kastyú felé. Olyan boldog, olyan elégedett volt.

— Szé treaska dommedna! Áldassék isten szent neve! A könyvek reme ellent, a havasi hiéna vasban varja az akasztó fölállítását. Zúgtak a harangok, a nép indulkozott.

A tömött kastyú két budorájában terdel a szep Éva is, unadók buzgón, zökön ömbében. Mily nagy is az isten, hogy meglátgatta a gyöngé, szerelmes kis lány fohászodását. Most már mies miből felténe a szíve bátyányát.

Jobbján az edesapja, szemben vele a vőlegénye ül a kocsiban, mely a vesztőhelyre viszi őket. Eva látta akarja a hiéna végét, hogy annál nyugodtabban hajgassa ki a fejt juon vállára.

— Moggás jelzi, hogy közelélt az éjlett. Mily szep, mily élőt, bizony nem látszik rajta a sok gyilkosság.

A havasi róza előtt ott állt láncza verve juon, a hó, a szep . . .

Eva dermedt, érezte a zivert, testét. Belunnya a szemét, nem bírja, merően, teletelnie bántal a hollófürdő szep főre, a fenyves szemekre amelyek most is boldog nyugalommal, edesen ragyognak rá, mint—akkor.

Mikor az alkony köde elfogja a Buess bezereit, ott áll a két boldor atlátkában Éva, az asszony s varja, lesi a szep juont . . .

Halasz Zsigmond.

vállo vedekesére, a jegyhekk elosztására saját költségükön meg mosszerelepet állítanak fel a reufelji szőlőhegy borszázon s egyttel kényvélő megkésőbb a földművelésügyi miniszter. Hogy allami segélyt szíveskedjenek nyújtani meg a reufelji érdekelteknék, mint a szőlőszedő voltakának, amelyekkel felállított képlet szemben véltó hatással lennének a reufelji szőlőhegy is.

— Iskola értesítés. Az alsó-lendvai allami polgári fiúiskolában az 1899—1900. tanévre szőlő bohratós szeptember hó 1. 2. és 3-k napján d. e. 9—12-ig az igazgatói irodában előkölzölletnek. Elyanazon napokon delélt 2 órakor tartatnak a javító és felvételi vizsgálatok. A tanévet megnyitó ünnepek isteni tisztelet (Veni Sancte) 5-én reggel 8 órakor lesz a várkápulnamban, a rendezés tanítás pedig 7-én veszi kezdetét.

A alsó-lendvai íz. iskolában a bohratósok f. hó 30. és 31. fognak megkezdéni.

Az alsó-lendvai iparos tanoncziskola felügyelő Bizottság Sándos Viktor jarnsi fozogábról, mint a tanfelügyelő bizottság elnöke az alult f. hó 25-én delélt 8 órakor a városah. tanteremben ülést tartott, melyek tárgyszoraita volt a tanoncziskolában működő igazgató és tanerők megválasztása. Sándos Viktor fozogábról az ülést megnyitottnak jelenleg ki, felhívja a felügyelő-bizottságot a választás megbeszélés. Az egyhangú választás a következőképpen történt: igazgató és rajztanárnak Nemeti Mikláj, polg. isk. rajztanár; az elő-előszály vezetője Bittera Bóla, polg. isk. tanár, az előkölzölés-zály vezetője Tóth Pál, isk. tanár.

— A honvéd állisztek násúlese. A honvédelmi miniszter 5347. sz. a. a következő körrendelettel intotta az alonati hadiszolgát:

„Többi időtlen felhívás sokszor fordulnak elő esetek, hogy a honvédelmi szolgák és az I. módzást szerint a nős állisztek nyomozott anyagi viszonyukra való hivatkozással, penztörvénnyel engedélyeztet, — a II. módzást szerint nős állisztek pedig az I. módzást szerint nős állisztek viszonyára való ahelyettesíté kérélemeket, mely körülmény arra enged következtetni, hogy a nősállít engedélyk megadásánál a nősállít szabályzat idevago határozványai nem tartatnak szem előtt. A szolgálat, nemkülömben a nősállít engedélyk előkölzölés kényvélő elrendelése, mostantól felvétel a nősállít engedélyk csak abban az esetben adhatatnak meg, miután a szándékolt nősállít kérel az anyagi viszonyok lényeges javítása által enged kizárólag biztosítottak látszik. *Feljegyzés Giza s. k. Szóval a honvédelmisztek csak akkor nősállítnek, ha jó parití eszmélnak.*

— Zseblövőkjék albuma. A budapesti államrendőrség folyton figyelmeltet a közönséget hogy óvadjék a zseblövőkötől, hogy a publikum sikeresebben óvakodhassék ezekről a gazokt 338 ismerlelben fnykpet elzáróla gyűjtőbe és ezt közberoztatja. Ara 30 ft. Egy kissé drága mulatság ez arra, hogy minden Bpestre utazó meg zsereszessé magának.

— Vasúti előmunkálati engedély meghosszabbítása. A k. kir. vasúti felügyelő minisztor T. Székely Valdimir ér társának a múlt év október 17-ig s illőleg Svárigy s Nemeth-Livóig vezetődena helyreikték vasutvonala megadott előmunkálati engedélyt egy év bő tartamra meghosszabbította.

— Tánctulmányok. Cserezenoszon, Szeharcszmann Ádám vendégios kertj helységében vasárnap, 1899. év augusztus hó 27. napján nyári táncmulatság tartatik, kezdete d. e. 3 órakor.

— A kézőelő izraelita ügyé ünnepekre látképes levelező-lapokra nyomott lehe és magyar szövegi üdvözlöket és díszlepképűcsökön kaplatok, Balfányi Ernő papírképesedések.

— Új marharokdó állomás. A földművelésügyi miniszter a m. kir. államvasútki kezelese által addó dmanúlt helyi érdekű vasut vonalán fekvő Bak állomást marharokdó állomással engedelyezte.

— Országos vásár idejének megváltoztatása. A kereskedelemi miniszter megengedte, hogy Zala-Balkán a szeptember 14-én tartandó országos vásár közhelyét akadályák miatt szeptember 15-én tartassák meg.

— A busz után. Mikor Dolgos József a busz-ór hazarendben a postzótól erdőben borosán befektét a kalapját és árses penztárczát elvették; fedelére maga indult a tettes kinyomozására; a lopott tárgyakat egy haznál meg is találta, — de mert azt is állította, hogy ugyanakkor a zseblő 2 fr 50 k. keszpenzt is klopoltak, a mit feltalálna nem sikerült, az állítólagos tettest feljelentete, de meri kiderült, hogy a kérdéses ingókat és csak 20 k. penzt vett magához a társ, hogy azt megörözze s ezt neki vissza is adta, — a bíróság fölöment ítéletet hozott.

Közhirretétel.

új. Kanesal Károly és Goór József ródiesi lakosok Ródies község közbirtokosainál szolgálatban volt erdőőrök az alsó-lendvai tekintetes főszolgabírói hivatalától 1888. évi július hó 14-én 1. és 2. szám alatt nyert erdőőri eskübizonyítványukat elvesztették, miért is azoknak esetleges feltalálói felkérhetnek, hogy azt a ródiesi körjegyzői irodába nyújtsák át.

Kelt Ródies, 1899. augusztus hó.

Paller Jenő,
körjegyző.

Az alsó-lendvai-lentli uradalnak főbérnöksége ezennel közhírré teszi, hogy a radamosi kocsmaház, a hozzátartozó 3 hold 939 □-ól belsőséggel, **szerdán e hó 30-án délután 3 órakor** Radamoson nyilvános árverésen 6 esetleg 12 évre albérletbe kiadni fog.

Az árverési föltetelek a főbérlet helybeli központi irodájában tudhatók meg.

BUTOROZOTT SZOBA

szeptember hó 1-ére kiadó. Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

ÉRTESETÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy a Fő-utczában lévő

**könyv- és papir-
kereskedésemet**

a közönség igényeinek megfelelőleg, minden e szakmába vágó czikkekkel dúsan felszereltem.

A legjutányosabb árakon kaphatók nálam: az összes iskolai és irodaszerek, u. m. különféle rajzeszközök, vonalzők, rajz- és palatáblák, rajzpapírok, füzetek, író- és okmánypapírok, írónok, tollak, tollszárak, fekete- és színes-lénták, tusok, ténztartók, kék másolópapír, stb.

A polgári iskolai összes tankönyvek csakis nálam kaphatók.

Üzleti könyveket, másoló-könyveket, kötelezőnyveket, szerzőléseket és jegyzői nyomtatványokat szintén raktaron tartok.

Nagy választékban kaphatók finom disz-levelepapírok, művészi kívülül képes-levelezőlapok és emlékkönyvek.

Névjegyek és eljegyzési kártyák nyomdamban a lehető leggyorsabban és legszebb kivitelben készíttetnek.

Pontos és oleós kiszolgálás lévén legfőbb törekvésem, azon reményemnek adok kifejezést, hogy a tisztelt közönség üzletem iránt tanúsított bizalmával a jövőben is meg fog tisztelni.

Magamat ajánlva, vagyok kiváló tisztelettel

Balkányi Ernő
könyvnyomda és papirkereskedése
Alsó-Lendván.